

LA POÈTICA DE LES FORMES

Des dels seus inicis com a pintora, tota l'obra de Mercè Huerta ha partit d'una intensa recerca del que representa el fet de mirar i d'observar l'entorn més immediat. Un entorn que l'artista ha convertit en l'objecte i element essencial de la seva temàtica, sigui a través de la representació dels elements arquitectònics que configuren la geografia urbana o a través del que pot manifestar un insignificant gerro sobre una taula.

En les seves obres es recrea i retrata l'atmosfera d'aquestes imatges autònomes i amb lleis pròpies, superant els termes més efímers i portant al màxim la sintetització de les formes per trobar-hi la poètica dels objectes. Els colors, els materials i les línies es van combinant per convertir-se en objectes, arbres, cases o figures humanes, prenent un volum que, sense renunciar al sentit de realitat, capta tota la fantasia i la substància poètica que els configura.

Tat París

ORGANITZAT PER:

FUNDACIÓ VALVI

AMB LA COL-LABORACIÓ DE:

3 de juliol de 2025 a les 18:30h
Acte d'homenatge al Centre Cultural La Mercè

Del 15 al 31 de juliol de 2025
Exposició a la Fundació Fita
· Inauguració el 15 de juliol de 2025 a les 19:00h

Exposició a la Fundació Valvi
Del 7 d'octubre de 2025 al 10 de gener de 2026
· Inauguració el 7 d'octubre de 2025 a les 19:00h
· Visita guiada i conversa entre Magufí Noguer i Eva Llorens, artista,
el 9 d'octubre de 2025 a les 19:00h.

MERCÈ HUERTA
La poètica
de les formes

DESÈ ANIVERSARI DE LA MORT
DE L'ARTISTA

Coincidint amb el desè aniversari de la mort de Mercè Huerta, diferents entitats i institucions de la ciutat de Girona han preparat un seguit d'actes i exposicions d'homenatge a la pintora de la Casa Masó, per tal de recordar i reivindicar el seu llegat com a artista, com a professora de diverses generacions d'artistes, i com a presidenta d'honor de la Fundació Rafael Masó junt amb el seu marit, l'escriptor Narcís-Jordi Aragó.

No he volgut reproduir el paisatge com una representació mimètica, sinó com una visió més lliure, i parlar d'ell amb un llenguatge essencial mínim, per trobar així la seva arquitectura secreta i la seva realitat més íntima.

M. Huerta

Les coses més humils o insignificants, que aparentment no tenen importància, es fan transcendents justament en la seva senzillesa. Cal trobar l'ànima dels objectes normals, dels quotidians, dels que et fan companyia.

M. Huerta

M'he limitat a representar incansablement els paisatges propers, els estris domèstics... He intentat ser fidel al meu petit univers, i ho he fet a partir dels sentiments i de les emocions.

M. Huerta

